

dobil od Perzijanov denar; istotako dr. Pivko in povrh še dostojanstvo italijanskega kepetana in udobnost razkošnega življenja za celo dobo, katero je prebil kot izdajica na italijanskem ozemlju.

Elizabeta so Grki izpljunili iz svoje sredine in mu v zgodovini pritisnili za vekomaj žig sramotne izdajice; pri nas v mali Sloveniji, za kuje ohranitev se je prelilo na italijanski fronti toliko slovanske krvi, pa se najdejo ljudje iz Zerjavovih vrst, ki skušajo olepšati Pivkovo izdajstvo, so ga postavili celo za svojega kandidata in ga po časniških uvodnikih slavijo kot »svetinjo.« Sramota!

Ob koncu »Jutrovega« članka, v katerem se slavi dr. Pivko kot »svetinja«, čitamo, da so Grki s smrtjo kaznovali tiste, ki so zapeljivali mladino ter jo hoteli zastrupljati z mržnjo proti narodnim svetinjam.

Sedaj po kratki podani sliki o Zerjavovi »svetinji« dr. Pivku vprašamo vso javnost: »Kaj pa dela danes po že pred leti izvršenem izdajstvu nad našo zemljo in krvjo — »Jutrova« bog dr. Pivko? Odkar se je vrnil iz Italije, ne prestanto govori naši srednješkolski mladini o svojem izdajstvu. Dan na dan jej pripoveduje, kako se je predal Italijanom, kaj je tamkaj delal itd. in s temi nauki tepta v blato svetost vojaške prisege in skuša omiliti naše upravičeno slovensko sovraštvo do naših najhujših sovražnikov Italijanov. A »Jutrova« »svetinja« dr. Pivko ne da samo govori in pripoveduje naši učni mladini o izdajstvu, ampak jej tudi tiskano piše in jo tako na dvojni način zastruplja.

Grki so po »Jutrovi« ugotovitvi s smrtjo kaznovali tiste, ki so zapeljivali mladino. Zerjav in »Jutro« naj bosta prepričana, da bo isto storil z zapeljivcem naše srednješkolske mladine dr. Pivkom tudi naš dobri slovenski narod na dan volitev 8. februarja.

Naš kulturni slovenski narod ne bo dejansko ubil zastrupljevalca naše mladine, ampak z gumijevimi kroglicami, tako, da se nikdar več po 8. februarju ne bode upel in smel pokazati med poštenimi slovenskimi mladimi, ki hočejo in zahtevajo, da bodi tudi naše slovenska mladina prepojena z ljubeznijo do slovenske zemlje, ki je iztrgana Italijanom s tisočermi smrtnimi žrtvami slovenskih fantov in mož, med kojimi se je dobil samo eden Elizabeta — dr. Ljudevit Pivko, nosilec dr. Zerjavove liste na Slovenskem Šteferskem!

Tako torej izgleda slika dr. Zerjavove in »Jutrove« »svetinje« v resnični luči!

Gosp. Pivko, brzo, brzo!

Na Dravskem polju je bilo. Z lepim avtomobilom se pripelje dr. Zerjavov kandidat profesor dr. Pivko. Ljudje ga čakajo. Pivko in hotelir Dolničar si veselja mencata roke. Mislija sta: Ej, tu bo mnogo kroglic za nacionalni blok!

Pivko nastopi. Sladko pozdravi. Hoče govoriti naprej. Tedaj pa stopi pred Pivkoto mož velike postave, invalid brez ene roke. Nagovori ga: »Ali me poznate, g. k. u. k. Hauptmann? Bil sem na italijanski fronti. Tam ste poslali proti nam italijanske kroglice. Vaše izdajstvo je krivo, da je toliko naših fantov in mož storilo nesrečno smrt in da smo drugi postali invalidi. G. Pivko, mi tega nismo pozabili. Prosim Vas, da se takoj odstrenite in izginete izpred naših oči, ampak brzo, brzo, g. Pivko! Laufmarsch!»

In g. Pivko ter Dolničar sta jo morala urnih krač pobrisati, odkoder sta prišla...

Josef Drofenigg.

K izpolnitvi Josef Drofeniggove slike so nam poslali iz St. Jurja ob južni žel. še te-le podatke:

Dragi »Slovenski Gospodar«, niti predstavljati si ne moreš, kako se jezi naša šentjurska griza Drofenigg, ko čita in gleda v »Gospodarjevih« slikah svojo resnično fotografijo. Žalibog, da je večkratna narodna in politična izdajica Drofenigg doma iz vsestransko poštenega St. Jurja. Ta propalica, ki se je sramujemo vsi šentjurčani, sedaj taji in laže po Zerjavovih listih in po svoji »Severni Straži«, da ni bil nemškutar, štajercijanec in šnopsfabrikant. Kaj tekega lahko taji na papirju, a ne v St. Juriju, kjer ve vsakdo, kako se je ravno v Drofeniggovi hiši vsiljeval vsak teden »štajerc«. Ako Drofenigg taji, da ni bil šnopsfabrikant in da si je na ta način pridobival nemškutarske prijatelje, ako zanika, da ni kramal s pokalico itd., mu pravimo šentjurčani v obraz, da je čisto navaden lažnjivec. Še danes so po raznih hišah v St. Juriju steklenice z nemškurskim napisom: »Josef Drofenigg.« O Drofeniggom nemškurstvu priča celo nagrobni spomenik na pokopališču. Kot žalibog šentjurski podžupan ima menda Drofenigg pravico, da lahko pogleda v občinski arhiv. Tamkaj bo našel načrt o starem sejmšču s pristnim Drofeniggovim nemškutarskim podpisom. Gotovo je še tudi shranjen akt o oni občinski seji v St. Juriju, ko je zaslužni narodni bорец g. Kavčič predlagal, naj se upelje v tržki občini slovenski uradni jezik, a sta proti temu predlogu glasovala samo dva: Josef Drofenigg in Schescherko.

Sele v prevratnem častiblepju se je prerodil nemškutarska duša Drofenigg v narodno samostojnega kmeta. Kot tak je kmete čisto navadno ogoljufal za mandat. V samostojni stranki so konečno Drofeniggga spoznali in ga nagnali iz stranke kot kekega kužeta iz fureža.

Po izključitvi iz Samostojne je Drofenigg čisto odkrito v družbi z bivšim samostojnim prijateljem na vprašanje, zakaj je zopet uskočil, odgovoril: »Pri samostojnih gotovo ne bi bil izvoljen, pri demokratih bom pa gvišnole!»

Izdajalca kakor Pivko in Drofenigg sta se pač morala najti v skupni stranki in na skupni kandidaturi listi. Če imajo Drofeniggga povsod tako radi, kakor v St. Juriju, po-

tem bo ta naš rojak tudi pri Zerjavovih salamensko slabo odrezal. Kaj je Drofenigg v St. Juriju, je najbolje dokazal njegov zadnji shod pri Plaušteinerju, ki je imel samo 3% pajdašev, a še ti so prišli tega blebetavca poslušat, ker so se enkrat zopet zastoj napili.

V letošnjem koledarju smo opazili, da bo ravno dne 8. februarja, od 21. do 24. ure kunin mrk, ker ga pa v St. Juriju ne bomo videli, upamo vsaj, da bomo imeli nadomestilo za to, da bomo videli, kako bosta popolnoma mrknila Drofenigg in njegova »Severna Straža.« Ugledni tukajšnji tržani pa kratko pravijo, da »Drofenigg nori.« — Pika.

Nepoštena agitacija radičevcev.

Iz Slovenskih goric dobivamo poročila, da Radičevi agitatorji nesramno agitirajo proti naši stranki. Proti Pašičevi in Pribičevičevi ali Puceljevi stranki si ne upajo ziniti ne ene besede. Samo proti Slovenski ljudski stranki lažejo in rujejo. To je grdo in nepošteno!

Neki krčmar Svikaščič, odstavljeni finančar, mož, ki je povohal že v vse stranke, kar jih je na svetu, lazi v naše poštene hiše in agitira za Radičevo stranko. Mož se je sam postavil za kandidata, nikdar ga nismo videli, nihče ga ni poznal, pritepel se je od nekod in sedaj farba uboge posestnike in viničarje.

Veste, kdo je ta Svikaščič? Pri zadnjih volitvah je bil v Prekmurju tajnik in agitator Pašičeve velesrbske radikalne stranke. Pašič mu je dal denar in zategadelj je bil Svikaščič zapisan velesrbom. Hotel je celo našega poslanca Šifčarja pridobiti za Pašiča, a ta grda nakana se mu ni posrečila.

Od Pašiča je šel Svikaščič k narodnim socialistom, a kmalu nato k Radiču. Tako je Svikaščič oblašil že skoro vse stranke. S tem možakarjem se skoro ne spleča baviti, a ker je tako nesramen, da laže proti naši stranki, moramo ga razkrinkati. On ima toliko masla na glavi, da naj bi ne hodil na sonce.

Kot finančar je bil Svikaščič odpuščen iz službe, ker ni bilo vse v redu. Mož ne razločuje prav, kar je moje in kar je tvoje. Čeravno ni več v službi kot finančar, vendar še naprej vleče plačo iz državne kase. To traja že nad dve leti. — Taka je fotografija Radičevega kandidata, — spufanega finančarja, penzioniranega krčmarja in bivšega plačanega Pašičevega agenta — Svikaščiča.

Če je mož pošten, naj gre agitirat v Srbijo proti Pašiču in Pribičeviču, nas Slovence naj pa pusti pri miru. Bojimo se, da bo Svikaščič po Slovenskih goricah napravil več ljudi nesrečnih. Mnoge bo še glava bolela, ki se sedaj družijo s tem tujcem, kateri naše ljudstvo z lažmi zapeljuje.

Kmet nam piše —

(Dopis z Murskega polja.)

Zopet so volitve pred vrati in zopet moramo vprašati našo srce in pamet: koga bomo volili?

Jaz sem bil med onimi, ki so že od preobrata sem strpljivo in mirno čakali, da bi se nam odprla nebesa, katera nam je obljubil g. Pucelj in o katerih smo sanjali vse dni in noči. Jaz sem veroval vsem obljubam, katere so trosili samostojneži in res sem mislil, da bo bolje za kmeta, ako postane g. Pucelj minister. Pucelj je postal minister, nam kmetom pa se ni obrnilo nič na bolje. Z drhtečim srcem smo čakali od Martinovega do Filipovega, od vuzma do novega leta: zdaj bo prišlo, zdaj bo boljši! Toda minevali so tedni, minevali meseci, leta in naš položaj se je celo poslabšal. — Pucelja pri zadnjih volitvah leta 1923 nisem več volil.

Volil sem Radiča, ker sem si mislil: hajd k njemu; tam so zbrani vsi Hrvati in če dosežemo republiko, bode morda bolje. Zopet sem potrpežljivo in mirno čakal meseca in leta, a zopet nič. Veselil sem se, ko je Radič dobil 70 mandatov; razžalostil sem se, ker se je prestrašil Pašiča in je pobegnil v London in še dalje. Republike pa ni prinesel nazaj, niti boljših časov. Bil sem razočaran in lo-teval se me je obup; nikjer nisem našel onega, kar sem si želel: Pravega dela za narod in naš kmeti stani! In sram me je bilo pred samim seboj, da bi v tretjič menjal politično barvo. In koga naj tudi volim? Ali mar Zerjava, banke in demokrate, katerih noben kmet ne mara. Ali pa srbske radikale, ali bedastega Zagorskega, ali kako drugo tako veličino? Za resno delo v našo korist ne pride nikdo v poštev!

S prijateljem sosedom sva šla iz gorice in beseda je dala besedo. Končno ga vprašam: koga boš volil v nedeljo? — Kakor vedno: SLS! — Kaj ti, ki si tudi udrihal po njej? — Da, res sem večkrat kritiziral, kar mi prvi dan ni hotelo iti v glavo, toda jaz po stari kmetiški navadi še rad malo počakam. Ni sile! Ko sem pri zadnjih volitvah leta 1923 videl, da samostojni v kljub svojemu dolgemu ministruvanju niso ustanovili nobene posojilnice, nobene zadruge ali sličnega podjetja na dežel, da niso spravili skoz nobenega kmetu koristnega zakona, da niso znali niti preprečiti razširjanje nam škodljivih hrvatskih in srbskih zakonov v Slovenijo, sem rekel: Ajdi bratec, ti nisi za nas in zopet sem volil SLS, ki je bila v opoziciji. Tisoči so spregledali ter zapustili Pucelja. Malo se jih je obrnilo na Radiča, ker sicer SLS ne bi dobila toliko glasov. Zdi se mi, da si šel tudi ti med vročekrvne Radičevce. Pa ne poslušaj več lepih fraz o mirotni republiki brez žandarjev. Dokler bodo lopovi na svetu, bo treba vojakov in žandarjev. Pa kaj je Radič storil dobrega s svojimi poslanci v petih letih za narod? Ali je imel kak vpliv na državni

proračun ali na trgovska pogajanja z drugimi državami, kjer gre za naš uvoz in izvoz. Ali more reči: narodna skupščina je v kljub mojih 70 poslancev terorizirala moje zahteve, katerih ni nikdar stavil? Ali je storil kaj za podrobno gospodarsko delo? Ubogi Zegorec, ki pride v stisko, plačuje danes 25—30% čifutul — iz dna duše sem vzkljknih: Republikancev ne volim nikdar več! — Prav imaš, rekel je sosed, pa voli s slovenskim narodom! — Vidiš, je rekel, ko sem spoznal, da so samostojni za nič in da republikanci nič ne delajo, me je večkrat mikalo, da bi volil z demokrati. — Kaj, z bankokrati? sem zakričal. — No, banke niso zlo same ob sebi, ako črpajo svojo moč iz narodovih zadrug in posojilnic, ker tudi ti ne greš brez klobuka na sejem. Samo to je zlo, da gospodarijo danes demokratske banke in fabrike v imenu naroda, brez naroda. Amerikanskih metod se ne rubimo v Jugoslaviji, akorevno smo za napredek. — Torej demokratov ne boš volil? — Ne, dokler ne postanemo Amerikanci. — Kot omehljivec bom zdaj tretjo- in zadnjokrat izpremenil svojo barvo ter volil SLS. Živijo prva škrinjica!

Pašičev kandidat dr. Ravnik odpravlja špeharje.

Advokat dr. Rudolf Ravnik si je v Mariboru najel kot priganjače neke Tavčarje, kateri se hvalijo okoli, da bodo z mariborskega trga odpravili kmetijske špeharje. S temi obljubami hoče velesrbski kandidat dr. Ravnik pridobiti glasove mariborskih mesarjev. A tudi mesarji velesrbskim Pašičevim hlapcem prav nič ne verjamejo.

Dr. Ravnik se ponuja na Dravskem polju kmetom in špeharjem. Izprašajte dr. Ravniku, Dolničarja, framskemu Potočniku in Tavčarjem vest.

In vi invalidi, delavci in penzionisti, kaj pa Vi pravite k temu? Le dajte kroglice velesrbski dr. Ravnikovi stranki kroglice, da bodo še bolj tirali draginjo kvišku.

Volilna dolžnost za naše pristaše.

Za volilce Slovenske ljudske stranke velja pri letošnjih zgodovinsko-vaznih volitvah stroga volilna dolžnost. Od volilne dolžnosti ne odveže nikogar prav nobeden izgovor.

Tako važne so letošnje volitve, da vabimo in pozivamo na volitve tudi take, ki so leta 1923 ostali doma. Kdor ni na smrt bolan, spravite ga na volišče!

Morda bodo v marsikaterem okraju odločevali posamezni glasovi.

Gre za borbo proti krivici za zmago pravice! Spomnite se torej 8. februarja, da Vas volilce veže volilna dolžnost!

Volilci SLS!

Naša škrinjica je

1.

!! prva !!

Važnost trgovskih pogajanj za naše gospodarsko življenje.

Pred vojno se mi Slovenci nisimo brigali toliko za trgovska pogajanja s tujimi državami, ker smo živeli v okvirju velikih in stoletnih odnošajev. Valovanje valute in njene posledice za našo gospodarsko življenje nam je bilo neznano. Vso moč smo osredotočili na narodna vprašanja in zasedbo kakega eksekutarskega mesta po našem človeku, smo beležili že kot uspeh naše politike. Po preobratu pa se je ta položaj temeljito izpremenil. Nemški in nemškutarski okrajni glavarji in sodniki, žandarji in eksekutorji so sicer izginali, zato pa so začela gospodarsko